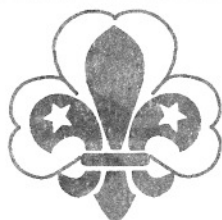

IMPULS

NR. 1 JANUAR 1989 18. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Gillehallen i november	2
Kære afgående gildemester	2
Bladene	4
Aktiv lytning	5
At være beredt	6
De gode gamle dage	7
Spejderkontakt	8
To mennesker	8
»Spejderskema«	9
Taknemlighed	10
Væbnerforberedelse	11
Generalforsamling	12
Håndbog for gildeledelser	13
Idémappe for gildeledelser	13
PUM'erne arbejder	14
Gilderne mod år 2000	14
Adresser	15
Øjeblikket	16

VIN- SMAGNING

Efteråret er tid for vinsmagning, det er meget spændende og dejligt, man står med sin smagsprøve af 2 år gammel vin, mon den udvikler sig godt, bliver den en rigtig stor vin? Her kan selv eksperter tage fejl, også i bedømmelsen af, hvornår vinen topper.

Jeg synes godt man kan sammenligne vinsmagning med mange oplevelser i dagligdagen, man møder søde mennesker, bliver det et godt venskab, der modner og varer - man søger nyt job, bliver det en kortvarig tid eller arbejde for resten af livet - man finder en ny bolig, bliver man rigtig hjemme der?

Det gør ikke noget, man tager fejl en gang imellem, det vigtigste må være at smage, at prøve, at lære, at være åben for indtryk. Uden at gøre erfaringer - gode som dårlige - går man i stå.

Grete

Fra Sværdet, Sct. Georgsgildet i Gentofte

GILDEHALLEN I NOVEMBER

5 min Sct. Georg

Jeg er syv sind - det er noget MAN siger. Hvad betyder det? Skal - skal ikke? Hvad betyder det? Skal jeg? eller? Jeg prøver.

En fødsel kan være svær - og enhver begyndelse kan være svær - for nogle lykkes det første gang og giver et resultat - andre må dømme om det.

For andre lykkes det først efter en kamp, mellem en farisæer, der ved bedre og har nok i sine glæder, og en anden partner, der er som den barmhjertige samaritan, der deler sine glæder med andre. Vi siger i vores ritualer til bl.a. nyoptagne gildebrødre, at vi forventer, at der fra nu af tages stilling til de spørgsmål, der rører sig i samfundet.

Vi er så forskellige . . . når vi fra fødslen bryder ud af skallen og siger: Vi skal starte . . . og det gør jeg nu.

Jeg skal holde mig til 5 min. Sct. Georg og begynder på livet med år 1.

Jeg begyndte med at sige: Jeg er syv sind. Det betyder, at jeg ikke selv kan tage en beslutning, det er der andre, der gør for mig allerede fra det første år.

Jeg er syv sind er en gammel betegnelse for, at vi skifter sind hvert syvende år. Vi fornyer og udskifter alle vore hjerneceller hvert syvende år. Vi oplever nye tidsterminer hvert syvende år.

Der er lige ved at danne sig et mønster i det. Prøv selv at følge med fra år 0 til 7 til 14 til 21 - 28 og den 35 årige og tæl selv videre.

Fødsel/døb - skole/konfirmation - studie - og læretid - forlovelse/giftermål/børn - karriere/position/rejser - sekretær/sølvbryllup/skilsmissе - eller omvendt. Vi har prøvet det hvert syvende år.

Der tales om den 14 åriges overgangsalder, den 49 åriges midtvejskrise og om pensionistens overgangså. Børnebørnene og nedtrapning og så livsvisdommen.

Det er utroligt, som synet skifter med alderen . . . som Soya sagde.

Engang ville man i hvert fald ikke være 40 og 50.

Knuth Hamsun foreslog i sin ungdom, at man skulle skyde alle over 60. Han blev selv 93. Hvor meget hans syn på alderen skiftede kan læses i en af hans bøger - hans alderdomsværk med skønne kærlighedsdigte og en Engstrømtegning.

To gamle mennesker sidder på en bænk. Han siger: »Jeg elskede engang en pige, som hed Emilie«. Hun siger: »Jamen, det var jo mig« og han svarer: »Nå - var det dig«. Om dette replikskifte kalder på gråd eller latter er en temperaments sag. Man kan med stor rimelighed gå ud fra, at mennesker kommer til at fejre både deres 70 og 75 års fødselsdag og en betragtelig del kan også forvente både 80 og 85.

Når gruppen med de 70 årige er legemligt svagere end gruppen af de 60 årige, er det ikke p.g.a. de ti års forskel, men det skyldes - to generationer.

Prøv at overveje, hvilke påvirkninger 3 mænd født i henholdsvis år 1900, 1910 og 1920 i deres livsløb har været udsat for: 1. verdenskrig - hans første folkevogn som 55 årig. Livsopfattelsen er forskellig.

Vi er alle forskellige. Og det glæder og imponerer mig så meget mere nu, da jeg selv er på vej ind i den tredje alder og er begyndt at mærke noget af det mest plagsomme ved at blive ældre: trætheden. Man bliver let deprimeret, når kræfterne ikke slår til. Trætheden i sindet. Fortvivlelsen over alt det, man ikke kan overkomme. Men: »Alt det ingen når, gråner mange men'skers hår«.

Glæd dig alt hvad du formår, over alt det lidt, du når.

Dette handler om - ikke den tid, der er gået, men om fremtiden. Den kender vi ikke . . . der er noget, der hedder tom-tid.

Tom-tiden er den tid, hvor man ikke ved, hvad man skal stille op med sig selv. Tom-tiden er den tid, hvor ventetiden er længere end tiden, alt bliver meningsløst og ikke umagen værd.

Det er ikke livets skyld. Det er ikke tidens skyld. **Det er vores brug af den.**

Men burde altid betragte sig som et menneske, der dør dagen efter. **Det er tiden foran sig**, der slår en ihjel. De, bruger tiden dårligst, er de første til at klage over dens kortvarighed.

En stor vismand stillede sine disciple dette spørgsmål: Hvilken af alle ting i verden er den længste og den korteste, den hurtigste og den langsomste, den mest delelige og den mest forsømte og den mest savnede. Den, uden hvilken intet kan gøres, som opsluger alt, hvad der er småt og oplyser alt stort??

Der blev gættet på lykken, andre gættede på jorden eller lyset.

Det rigtige svar, det var tiden.

- Intet er længere, tilføjede han, eftersom den måler evigheden.

- Intet er kortere, eftersom den ikke er lang nok til alle vore planer.

- Intet er langsommere for den, som venter.

- Intet er hurtigere for den, som er midt i en nydelse.

- Den strækker sig ud i uendeligheden i det små.

- Alle mennesker forsømmer den - samtidig med, at de beklager tabet af den.

- Intet kan gøres uden den.

- Den lægger glemsel over alt uværdigt i fortiden - og udødeliggør det storslående.

Det var en lektie om tiden. At blive gammel er at lære en lektie.

Livsvisdom: Det hedder nu ikke mere - om jeg skal eller ikke skal. Det hedder - får jeg endnu lov til at virke som en barmhjertig samaritan og glæde andre ved at være positiv i tanke, ord og handling.

Poul Nelmark
fra Båndet,

7. Sct. Georgs Gilde i København,
Frederiksbergildet

KÆRE AFGÅENDE GILDEMESTER

Inden du helt slapper af for at hvile på dine laurbær, har du så husket at tænke over, hvad det vil sige, at være ny gildemester? Kan du huske, hvordan det var, da du selv overtog jobbet? Hvad har du gjort for at gøre det lettere for din efterfølger?

Det er ikke nok at aflevere alle dine numre af IMPULS, håndbog for gildeledelser, ritualbog etc.

Du skal også huske at fortælle din efterfølger:

at han/hun bør sørge for at planlægge for en længere periode, dvs. at gildeledelsen bør have udarbejdet et årsprogram for mindst et gildeår frem.

at den næste (første?) gildemestertale skal forberedes i god tid. Det er forbavsende, hvor hurtigt tiden går. Med hensyn til ideer til gildemestertale, så henvis til IMPULS.

at der er en række ting, som man bør vide som gildemester. Du har måske allerede skrevet op, hvad du mener, at GM bør vide og huske. Hvis ikke - så sæt dig ned en aften og tænk over, hvad du selv har følt, at det ville have været rart at vide på forhånd.

at det er rart at have en reserve, hvis du pludselig får afbud fra den gildebror, der skulle have holdt 5. min. Sct. Georg.

at der er nogle ting, som man i hvert fald ikke bør gøre, når man leder en gildehal. Tingene ser anderledes ud, når man selv sidder i højsædet, og man glemmer somme tider, at man nu er i "rampelyset" og ikke længere ubemærket som "gulvbroderen".

at man ikke behøver at være alene med sine problemer. Der er altid hjælp at hente fra forhenværende, og man taber ikke ansigt ved at spørge - det er tværtimod bedre at spørge end at lave fejl.

at det er menneskeligt at fejle - eller sagt på en anden måde - alle begår fejl, så du skal ikke tage dig det nær, hvis du kommer til at lave en fejl. Det er kun dig, der husker fejlen, de andre glemmer hurtigt.

Husk også:

at sørge for at rose din efterfølger. Det kan godt være, at du kunne have gjort det bedre selv, men find noget positivt og giv ros for det. Vi bliver alle sammen bedre, hvis vi bliver rost engang imellem.

at hvis du har kritik, som du absolut mener, at du er nødt til at fremføre, så overvej alligevel en ekstra gang, om det er nødvendigt. Hvis du skal kritisere, så vær konstruktiv og forklar evt., at du også lavede nogle fejl i starten, men fandt ud af o.s.v. Vi kommer længst, hvis vi støtter hinanden.

Endelig et godt råd til dig selv. Sørg for hurtigst muligt at få et andet krævende job indenfor/udenfor gildet, for ellers går du i stå.

Det er svært at komme igang igen, hvis man holder for lang pause.

Held og lykke med dit nye job, som forhenværende.

BLADENE

På landsgilderådets møde i oktober vedtog man, at **Impuls** fremover skal sendes direkte til alle gildeledelsesmedlemmer. Det betyder at alle gildeledelsesmedlemmer får **Impuls** omg. ved udgivelsen. Det er rådets håb, at denne øgede service betyder en hurtigere udbredelse af stoffet i **Impuls**.

Provincial-journalisternes arbejde blev ligeldes drøftet. Hvert provincial har en medarbejder, der forsyner såvel **Sct. Georg** som **Impuls** med stof. Dette system har nu fungeret i et stykke tid, men der er stor usikkerhed omkring jobbet. Det vil der blive rådet bod på, dels vil provincialmestrene revurdere personbesætningen, dels vil redaktørerne sammenkalde til et dagsmøde i foråret 1989, for sammen med provincialjournalisterne at tilrettelægge arbejdet.

En nytænkning kunne være at omdøbe provincialjournalisterne til »områdejournalister« - et område kan være geografisk, men det kunne også være et stof-område. Her tænkes på kendskab til de forskellige spejderkorps, et område kunne være KFUM-spejderne, KFUK-spejderne o.s.v. - Nuvel, lad os se hvad forårets »journalist-træf« bringer.

AKTIV LYTNING

Træning i aktiv lytning giver ofte deltagerne på et kursus mest udbytte. Det kan være ledertræningskurser - medarbejderkurser - kurser i projektledelse - konferencelignende aktiviteter o.m.a.

Hvad er aktiv lytning?

Aktiv lytning vil sige, at påtage lytteren et ansvar for, at den der taler får afklaret sine tanker, idéer, vanskeligheder og problemer så den pågældende bliver i stand til at forstå sig selv.

Hvorfor det er nødvendigt at øve sig?

Træning i aktiv lytning (AL) giver ofte en helt ny forståelse af »at lytte«, fordi de fleste mennesker sjældent til daglig giver sig tid til at være interesseret i at lytte aktivt til hinanden. De fleste er mest interesseret i at fortælle om egne idéer, meninger og tanker, og kender derfor ikke mulighederne ved at lytte aktivt.

At lytte aktivt er krævende for den, der lytter. Det er mere end almindelig opmærksomhed. Det kræver interesse og engagement, og at den aktiv lyttende er villig til at ændre sin opfattelse. Det kan være både ubehageligt og anstrengende, men kan udvikle den lyttende, og hjælpe den talende til at få styr på sine tanker.

For at forstå aktiv lytning, er det nødvendigt at gøre sig klart, hvad der sker, og hvorfor, når to mennesker taler sammen.

Modstridende oplevelser og opfattelser.

Det enkelte menneskes verdensbillede har sin egen logik. Når mennesket oplever forhold, der ikke passer sammen, søger mennesker at glemme hvad der er i modstrid med vedkommendes opfattelser. Eller prøver på anden måde at »vende og dreje«

de modstridende opfattelser, så der kommer orden og logik i hans eller hendes verdensbillede.

Det er til en vis grad nødvendigt. Ingen mennesker kan leve i en verden, hvor alt roder. Enhver må opleve en egen orden, for at kunne handle fornuftigt og hensigtsmæssigt. Hvis alt roder, kan man lige så godt gøre det ene som det andet. Og det kan ingen mennesker leve med. Eksempel:

»Et menneske hader facisme og opdager, at en af hans bedste venner er facist. Normalt vil man reagere ved at sige: "Min ven kan ikke være rigtig facist. Jeg må have misforstået 'noget'", og derved glemme eller fortrænge oplevelsen. Eller måske prøver man at overbevise sin ven om, at han tager fejl, og ikke mener hvad han siger«.

Begge fordrejninger vedligeholder verdensbilledet uden ændringer.

Menneskets tankesæt er programmeret.

Et menneskes verdensbillede kan illustreres med et program, som man prøver at placere sine oplevelser i. De oplevelser, der ikke passer ind i programmet, glemmer eller fortrænger vi.

Når to mennesker taler sammen med udgang i hver deres program, sker der normalt følgende:

De to prøver at overbevise hinanden om, hvordan samtaleemnets rette sammenhæng er, men forstår aldrig helt hinanden, fordi deres måde at opleve på er forskellig.

Ingen mennesker har samme »program« og enhver vil prøve at overbevise andre om, at hans »program« er det rigtige. Jo mere der presses på ens program, jo mere forsvarer man programmet. Det fremmer

ikke en samtale, den bliver anstrengt og ufrugtbar.

Når et menneskes program bliver slået i stykker, bliver han usikker og hjælpeløs, indtil der er kommet orden i systemet. Usikkerheden og hjælpeløsheden virker normalt farlig og truende i en samtale.

Situationer der åbner mulighed for nye tanker.

Nogle mennesker ændrer deres program, men det kræver en situation, hvor det ikke er nødvendigt at forsvare sig. Man skal være i en situation, hvor man oplever gensidig tillid og respekt for at kunne løsne lidt på hængslerne. Og for at klare den usikkerhed, det indebærer at stille spørgsmålstejn ved eget verdensbillede.

I eksemplet med facisten har vennen et program, der siger »fascisme er skidt«, og et program, der siger »det er min ven«. - For at oplevelsen »min ven er fascist«, ikke skal glemmes eller fordrejes, må han slå hul på et af de to programmer: Enten ved at erkende: »Fascisme er måske ikke så slemt« eller »min ven er ikke længere min ven«.

Hvad kræves af den aktivt lyttende.

I aktiv lytning vurderer den lyttende ikke den talende ud fra sit eget program, men prøver at få et billede af den talendes program. Den lyttende prøver at give den talende hjælp til at bearbejde sine udsagn.

Sammenfattende kan man sige, at den aktivt lyttende skal forsøge at skabe en situation, hvor den talende kan føle trykthed med sin egen usikkerhed, og få hjælp til at se konsekvenserne af sine tanker.

Dette er modtaget fra »Gurre-gruppen«, der tidligere har beriget os med sine tanker. - tak for dette indlæg. red.

AT VÆRE BEREDT

At være beredt-
det er ikke at være forberedt på alt,
at have forudset alt.
Det er umuligt - ingen kan det.

At være beredt
det er at tage imod livet, hele livet,
sådan som det kommer til os
med alt det smukke,
alt det tunge.

At være beredt
det er at være færdig,
at gøre det, som øjeblikket kræver.
Det er ikke dine ord som siger, at du er
rede,
det er ikke dine handlinger,
det er dit ansigt, du vender mod verden,
- dit blik.

*Vadestedet,
Sct. Georgs Gilderne i Vejle*

DE GODE GAMLE DAGE

Åh, kan I huske **de gode gamle dage**, - kan I huske dengang vi var spejdere? - Ja, da var der godt nok spejdere til (med korte bukser og blå/lilla knæ). Kan I huske

Jo, jeg tror vi alle kan huske **de gode gamle dage**, hvor alt var »så meget bedre«, for når hverdagen for alvor brænder på og bliver til en ørkenvandring med lidt langt mellem oaserne, kan det jo være dejligt og måske en trøst at se tilbage, tænke tilbage på dengang, tænke tilbage på barndommens fortryllende verden, som bestemt ikke bliver mindre fortryllende af, at vi er så dygtige til at bortcensurere og fortrænge alt det mindre behagelige og kun huske det smukke og rare.

Vi fordyber os i barndommens solbeskinnele somre, hvor alting var meget bedre og billigere end nu. At arbejdstiden var betydelig længere og lønnen væsentligt mindre, tæller ligesom ikke. Heller ikke at solen ifølge meteorologiske »overleveringer« ikke var stort flittigere til at vise sig dengang end nu. For minderne har vi da lov at ha'

Men helt ærligt, er barndommen mon ikke lidt overvurderet? Søger vi ikke netop trykningen i fortiden, fordi den er et afsluttet kapitel, der ikke længere kan give os ubehagelige overraskelser og skuffelser?

Freud påstod, at vi - dersom vi var i stand til at huske vores barndom i mindste detaljer - ganske enkelt ville blive sindssyge af det. Han må have tænkt på alt det, der i tidens løb er blevet fejlet ind under gulvtæppet, og alle de skeletter, der er blevet behørigt låst inde i skabet. Så det er altså en slags forsvarsmekanisme, når vi kun husker, hvad vi ønsker at huske og lægger låg på resten - - og et bedrag.

Vi bedrager nemlig os selv ved at bruge en masse tid på at kigge i bakspejlet og fortælle vidt og bredt, at sådan var det i **de gode**

gamle dage. Nej - for da var det ofte meget værre, men det har vi bare lykkeligt glemt - fortrængt - lagt låg på!

Proust tilbragte det meste af sit liv med at være »**På sporet efter den tabte tid**«, - men man kan kun beklage ham og spørge, om han overhovedet har levet - og om vi gør det, hvis vi følger hans eksempel.

Det er nemlig farligt, det dér med at leve i fortiden. Hvis ikke vi passer på, ender vi nemlig som passive tilskuere til livet. Et liv, der mere og mere kommer til at minde om en scene, hvor forestillingen er forbi, og kun kulisserne står tilbage.

For livet består nu engang af andet og mere end en barndom, som vi husker i spredte glimt og en ungdom med en masse drømme og forventninger - de fleste uindfrie. Livet er en masse spændende voksenår, hvor vi lærer os selv og tilværelsen at kende på godt og ondt. Og selv om dagen i går måske var alletiders, behøver det ikke betyde, at den i morgen ikke kan blive endnu bedre.

Så hvorfor ikke holde op med at bruge tiden i nostalgisens tegn, med at dufte til skuffelsernes lavendelposer, kigge på gulede fotografier og henfalde til rosenrøde drømme om det, der var engang.

Lad os dog i stedet leve dagen i dag helt og fuldt - og tænke på - at i morgen er den fortid, og om nogle år, hvor eventuelle ærgrelser og nederlag er filtreret fra, kan den såmænd meget vel gå hen og blive en af **de gode gamle dage**. - I grunden ganske tankevækkende.

*Bente Juel Jensen, 1.gilde
Gildekontakten, Sct. Georgs Gilderne i
Odense*

SPEJDERKONTAKT

Gildebevægelsen er to-farvet (grøn og blå) efter de korps, som er vort grundlag. Ideelt set bør vi derfor være lige blå og grønne, både som enkeltpersoner, og - især - som bevægelse. Er vi det?

Det må vist erkendes, at gilderne er mest DDS-orienteret, - eller rettere **mindst** grøn. Mindst er desværre nok det mest dækkende udtryk, fordi alt for mange nuværende og tidligere spejdere, rovere og førere/ledere - især blandt de grønne - har en særdeles vag (og ofte forkert) opfattelse af vores gildebevægelse. En meget ofte hørt påstand fra spejderside er: »Gildebrødre - det er en samling gamle mænd (M/K), der mødes for at snakke og mindes de korte bukser, men de udretter ikke noget!« En forkert påstand, der fremsættes tilstrækkelig ofte ender med at blive troet (og dermed ende med at blive sandfærdig).

Det image kan vi ikke leve med. Det betyder jo rent faktisk, at vore vigtigste interessenter oplever, at gilderne ikke lever op til formålsparagraffen (samlingsted, hvor vi holder forbindelsen til spejderbevægelsen ...). Altså må vi gøre en indsats for at ændre vores image. Vi må i gang med/udbygge den opsøgende virksomhed. Omskriv den velkendte gruppeaktivitet »kend din egn« til »kend din spejder«. Det er alle gildebrødres sag. Enkelte aktive spejderlaug og andre »spejdertosser« laver allerede et stort arbejde, men de kan ikke vende stemningen alene.

Her i **Impuls** har der tidligere været bragt forslag til udbygning af spejderkontakten, bl.a. det i nr. 2/88 viste »tilbudsskema«. Gad vide om det virker efter hensigten? Har

dit gilde vundet nogle erfaringer med skemaet, eller har du gode idéer til udbygning af spejderkontakten? - Så skriv til **Impuls**.

Hugges roden af, visner træet og går ud. Det skal ikke overgå gildebevægelsen, lad os derfor pleje alle vore rødder - både de grønne og de blå.

Niels Rosenbom

Blå sommer +

Grøn grupperod

(det omtalte skema finder du på side 9 igen i dette nummer af **Impuls**, red.)

To mennesker

Der mødtes to mennesker på en vej,
to mennesker li' som du og jeg,
den ene græd, og den anden lo,
men videre gik de begge to.

At græde og le er livets gang,
det sker som hjertet dertil har trang.
At mødes og skilles på livets vej,
må prøves af både du og jeg.

Vi mennesker mødes så tit på en sti,
og tit vi går hinanden tavse forbi,
men hvad om vi standsede, du og jeg,

og spredte lidt sol på hinandens vej
ukendt forfatter

SCT. GEORGS GILDET I

HVAD JEG KAN TILBYDE SOM HJÆLP TIL SPEJDERNE

Jeg har lyst til at give spejderne en hjælpende hånd

Bedst egnet til:
6 - 8 årige

8 - 10 årige

10 - 12 årige

12 - 16 årige

16 - 23 årige

Navn: _____

Tlf. nr.: _____

Gildet vil tilbyde de lokale spejdergrupper at vi kan give en hånd - ikke permanent - men til enkeltarrangementer, såfremt de måtte ønske det.

Skriv øverst på listen dit navn og dit telefonnummer.

Du skriver på følgende linier hvilke aktiviteter du kan tilbyde, som eksempel kan i flæng nævnes:

Kort og kompas

sange

sketches

redningsrebkast

knob

tøvværksarbejder

første-hjælp

regnskabsopstilling

mødeledelse

PR-virksomhed

bladfremstilling

Dannebrog - brug af m.v.

- ja der er nok af emner, hvis der er nogen af ovenstående, du kan tilbyde, behøver du blot at sætte et kryds ud for.

TAKNEM- LIGHED!

For mig er det egentlig forbavsende, at et så betydningsfuldt menneskeligt og socialt fænomen som taknemligheden ikke har fundet plads i et af de store etiske systemer, hvori menneskeheden har nedlagt sine etiske grunderfaringer.

Kryds og Tværs-opgaver hører til een af mine yndlings beskæftigelser, og i mit Kryds og Tværs-leksikon opdagede jeg en dag, at der intet stod om taknemlighed, og så tyede jeg til mit kære Salomonsens Konversations Leksikon, men der stod heller ikke noget. Så prøvede jeg Lademanns' — heller ikke noget.

Nu er jeg selvfølgelig et såre almindeligt menneske, og derfor er der så meget jeg ikke ved, men så kan jeg prøve at efterforske, hvorfor.

Blandt de ti hoveddyder, som det måske ældst bevarede system i - **Manu's lovbog** - (er den ældste indiske lovsamling) opregner - begyndende med resignationen og endende med afholdenhed fra vrede, bliver taknemligheden ikke nævnt ...

Således heller ikke i rækken af de fem græske kardinaldyder: **Mod, visdom, besindelse, redelighed og Fromhed** ...

Lige så lidt hører den med til de specifikke kristne dyder: **Tro håb og kærlighed**. Skyldes dette måske - eller mon, at taknemligheden, som det er sagt, er den mest sjældne af alle dyder?

Ganske kort - har jeg dog fundet ud af, at man er enig om at regne taknemlighedens menneskelige og følelsesmæssige modsætning - utaknemligheden, med til lasterne.

Kant skriver i et af sine seneste værker - på sin karakteristiske akademiske måde at behandle laster, som bunder i menneske-

nes **had**, da bemærker han med tydelig harme: »De udgør misundelsens, utaknemlighedens og skadefrydens afskyelige familie«.

Utaknemligheden er ikke en skarpt isoleret karakterbrist, men optræder som regel i gruppe med visse andre fejl.

Man er i hvert fald tilbøjelig til at tiltro den utaknemlige også andre karakterbrist, og dårlige egenskaber i omgangen med mennesker, og det er jo af det onde. Det indskrænker tilliden i vor verden .. Er man enig om at regne utaknemligheden med til de menneskelige laster - eller i hvert fald til de mindre ønskelige »adfærdsmønstre«, så har man da ikke af den grund givet **taknemligheden** fuld ubestridelig fødselsret blandt **dyderne** ...

Den klassiske **etik** har kun ofret nogle spredte bemærkninger. Tilsyneladende har psykologien heller ikke skænket den større opmærksomhed eller udfyldt det hui, som etiken her har ladet stå åbent. På det aforistiske område finder man dog en del stof, også i de mange danske og udenlandske ordsprog og bevingede ord og mundheld er der stof. »Af tak døde smedens kat«. Den fik nemlig ikke andet, hverken kød, brød eller mælk. Og så døde den!! I og for sig et ret sjældent tilfælde: at katten overhovedet fik tak. Det får vi mennesker sjældent. Det bedste, der kan ske en velgører, er ellers, at man glemmer både **hendes og hans** velgerning.

Det ny testamente må betragtes som et vigtigt kildekrift ang. dette spørgsmål. I fortællingen om Jesus af Nazarat, der helbreder ti spedalske mænd, af hvilke kun een kommer tilbage for at takke, læser man følgende ord, der også i statisk henseende er værd at overveje: »Bliv ikke de ti rensede? Hvor er de ni?« - Procenttallene viser sig sikkert at holde stik gennem de forskellige tider og folk.

Nå, jeg trøster mig med, at den seneste tak har oftest husket længst... Når taknemligheden er ægte og hverken iblandet mindreværdsfølelser eller egennyttige beregninger, så gør den tilværelsen rigere, den holder erindringen om en een gang modtaget velgerning frisk og levende, den samler al velvilje, alle gode hensigter, vi har mødt, og hjælper os derigennem til et mere positivt liv. Vi har brug for at se sådan på sagen, og vi har ret til at gøre det. Som tilværelsen nu engang former sig, har man ikke råd til at glemme en eneste modtaget velgerning. Derfor er det et spørgsmål, om ikke den, der er hjulpet ud af en forlegenhed, har et langt større værditab ved at glemme hjælperen, end sidstnævnte ved at gå glip af en ret mådeholden anerkendelse for sin hjælp-somhed, en taknemlighed, (han/hun) man iøvrigt gør klogt i ikke at regne alt for stærkt med. Men nok om det, til slut er det dog kun vore erfaringer, vore erindringer om »fint« tilbudt, taknemligt modtaget hjælp, som har varig menneskelig værdi og giver vor **livs-anskuelse** en smule glans, så den ikke bliver formørket til misantropi.

Taknemligheden kan i sine højere dyrkede former gribe langt ud over det menneskelige, den kan gælde for naturværdierne såvel som for kulturværdierne, overfor disse værdier får vi brug for »adresseløse«, vi er taknemlighed skyldig. Der kunne godt være god grund for os alle til at dyrke sådanne adresseløse taknemlighedsformer — Både vi selv og vore omgivelser og hele vor kultur ville have udbytte deraf....

V.G., 2. Vejle

Vadestedet, Sct. Georgs Gilderne i Vejle.

VÆBNER- FORBERE- DELSE

- i de oprørske 60'ere

For 25 år siden var der et vågent og aktivt Odense-gilde, der udarbejdede en lille håndbog om »væbnerforberedelse«. Den må have fundet vej til Århus, for da vi for nylig ryddede op i arkiverne i gildehuset med henblik på vort forestående 50 års jubilæum, dukkede den frem fra forglemselsen.

Det er fængslende læsning, der afspejler, hvad man dengang anså for væsentligt at lære nye gildebrødre. Også idag vil de fleste nok finde indholdet rimelig godt - uanset man måske tvivler på, at det er muligt at rette menneskers karakteranlæg efter det tolvte år.

Der orienteres først om gildernes tilblivelse, vedtægter og arbejdsform. Derefter en række afsnit om relevante emner: etiske grundsætninger, gruppearbejde, borgerpligter, livskvalitet, hjælpetjenester m.m., alsidigt belyst ved korte artikler samlet fra gildeblade o.a. publikationer. Hvert afsnit efterfulgt af spørgsmål til overvejelse og besvarelse.

Til slut et afsnit benævnt »Er alt, som det skal være?«, hvor de vordende væbnere provokeres til at tænke over forskellige træk af gildernes praksis, som de ortodokse og de mere fordomsfri kan have ret så forskellig holdning til. Også det, at være åben overfor afvigende synspunkter, hører jo til gildededede.

Lad os aftrykke et citat, der går i rette med de levn fra en svunden tid, der endnu præger sceneriet omkring gildehallen. Efter omtale af at BP's tanke med spejderne var at skabe »nyttige borgere« til gavn for det britiske imperium, fortsætter forfatteren:

»Idéen fængede langt ud over Englands grænser; en international bevægelse var skabt, dog med stærk rod i det nationale. "God save the King" var et fast fundament for den. Spejderne fik derfor straks de europæiske fyrstehuses sympati og bevågenhed. Gud, konge og fædreland blev grundpillerne i spejder- og senere gildeideologien. Er disse begreber forældede i dag?

Kongemagten er et rudiment, og den kongedyrkelse, der stadig spores i vore bevægelser, er en overlevering, en tradition uden værdi. Fædrelandet; "vort flag" bruger vi som symbol på patriotisme eller fædrelandskærlighed. På mange måder et frygteligt symbol! Hvad har flaget ikke været misbrugt til. Hvor mange uskyldige liv har det ikke på sin samvittighed, hvor meget blod klæber der ikke ved det.

Der er næsten noget befriende ved den almindelige danskers mangel på respekt for flaget. Det bliver hejst i kolonihaven, for at fortælle at beboerne er hjemme, og det vifter lystigt fra iskageboden for at lokke kunderne til. Det er blevet hverdagens symbol, berøvet sin mystiske religøst-patriotiske idé, som vi dog stadig synger om: Fra himlen er du faldet, du Danmarks helligdom«. (citat slut)

Erling Fossum, 1. Århus gilde

GENERAL-FORSAMLING

De råbte og skreg.

Dirigenten forsøgte at opretholde ro og orden.

Det var den årlige generalforsamling. Der var indsendt følgende forslag til generalforsamlingens stillingtagen og vedtagelse:

»Hvem er de bedste til at varetage de vigtigste opgaver«?

Så der var gang i den!!

På generalforsamlingen.

Vækkeurenes årlige generalforsamling.

De var der selvfølgelig allesammen:

Køkkenurene

Alarmurene

Digitalurene med væk

Clock-music-væk

Et engelsk standur

De elektriske vækkeure

Et kukur fra Østrig

De håndoptrukne vækkeure

Rejsevækkeurene

En Bornholmer

En repræsentant fra DSB - og en

fra Danmarks Radio (og TV)

Der var faktisk endnu flere, men dem udelader vi her, - stille og roligt!!

Der skulle altså debatteres: »Hvem er de bedste til at varetage de vigtigste opgaver« ?

»De vigtigste opgaver« var generalforsamlingen meget hurtigt til at definere som: »at vække folk«.

Altså: »Hvem er de bedste til at vække folk«??

Og så blev der spektakel for alvor!!

»Hvem er de bedste«??

»Det er vi« - sagde rejsevækkeurene.

»Nej, det er vi« - sagde clock-music-vækkerne.

»Nej, det er vi« - sagde

Det sagde de faktisk allesammen:
»Vi er de bedste til at vække folk« !

Mødet blev suspenderet.
Der blev holdt møder i kulissen.
Kunne der ikke laves koalitioner??
Køkkénure + digitalurene + de elektriske
+ rejsevækkeurene ?

Nej, nej: de manglede fire i at have flertal.
Og skulle flertallet skaffes, skulle de
håndoptrukne med;
men så ville de elektriske skride
.....

og sådan blev det ved.
Generalforsamlingen blev genoptaget -
og igen suspenderet!
Denne gang p.g.a. spisning (m.v.!!)
Endnu engang genoptaget.

Kære generalforsamling! Hvem er de
bedste til at vække folk ??

Lige før afstemningen, som alle vidste
ikke ville give noget resultat, blev der til
dirigenten indleveret et skriftligt
spørgsmål.

Da dirigenten havde læst spørgsmålet,
foreslog han generalforsamlingen, at
problematikken:

»Hvem er de bedste til at vække folk«,
skulle udsættes til næste års generalforsamling.

Da generalforsamlingen fik spørgsmålet
oplæst, accepterede de dirigentens
forslag

Det stillede spørgsmål lød:

»Hvad forstås ved at vække folk«??
Sidst set i Gilde Vældet fra Hobro

HÅNDBOG FOR GILDE- LEDELSER

Håndbog for Gildeledelser er et godt værktøj i forbindelse med den »forretningsmæssige« side af at være i gildeledelse. Her står svar på hovedparten af de fleste administrative forhold i gilderne.

Landsgilderrådet arbejder på en ajourføring af denne håndbog. De fleste rettelser hører til »småtingsafdelingen«, men der er da også enkelte nyskabelser.

På rådets møde i oktober vedtog man nogle rettelser, og landsgildekansleren (LGK) arbejder videre med sit udvalg, således at der snarest kan blive udsendt rettellesblade til alle gildeledelsesmedlemmer.

Idémappe for gildeledelser

En ny håndbog er på trapperne. En håndbog, der kan bruges i gildeledelserne som inspirationsstof - idéer lige til at bruge.

Håndbogen vil udkomme i foråret 1989, og bygger på det rige erfaringsmateriale der er skabt af en gruppe gildebrødre med provincialmester Jørgen Pedersen i spidsen. Tanken er at denne håndbog kan/skal suppleres hen ad vejen med nye ting, disse vil blive trykt som midterblade i **Impuls** - lige til at tage ud og indsætte i håndbogen.

Det bliver spændende at modtage **Idébog for gildeledelser**.

red.

PUM'erne ARBEJDER

Provincialernes Uddannelses Medarbejdere (PUM) arbejder sammen med Kursusudvalget (KU) frem mod en kommende uddannelses struktur. Allerede i januar mødes PUM'erne igen for at udveksle erfaringer og søge fastlagt en strategi med henblik på det bedst mulige kursusstilbud til gildebrødre.

Det eksisterende **Basiskursus** fungerer til alles tilfredshed, desværre er der for få, der benytter dette tilbud, men det er klart målet, at der fra alle distrikter - alle stadsgilder - bør være deltagere på årets Basiskursus.

Et kursus for gildeledelsesmedlemmer trænger sig stadig stærkere på. Der er allerede mange forslag på bordet, og man kan da håbe, at PUM'erne sammen med KU får også dette kursus på skinner, således at disse kurser kan starte allerede i forbindelse med den kommende udskiftning af ledelsesmedlemmer i de forskellige gilder.

KU/PUM- kredsen er den »tænke-tank«, der skal være med til at føre de mange nye tanker i gildebevægelsen ud i livet. Det bliver spændende at se resultaterne fra disse gildebrødre.

red.

GILDERNE MOD ÅR 2000

Udvalget vedr. gilderne frem mod år 2000 er nedlagt.

På landsgilderådets møde i oktober, nedlagde man udvalget vedr. gilderne frem mod år 2000 - nuvel, ikke for at opgive, men fordi udvalget havde tilendebragt sit arbejde. Et nyt udvalg: »Strukturudvalget« blev nedsat, dette udvalg har til opgave at

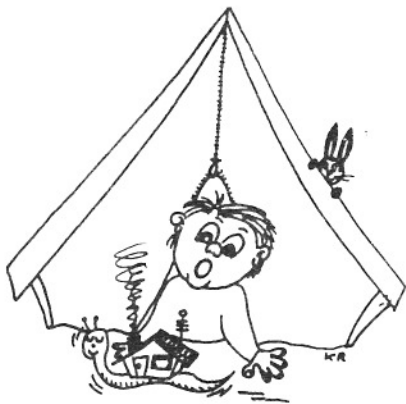
komme med forslag, der udmønter tanker fra det pågåede arbejde til praktisk gennemførlige forslag. Udvalget skal arbejde hurtigt, og man forventer et oplæg allerede på landsgilderådets møde i marts.

Provincialmestrene var til landsgilderådets møde blevet enige om følgende overskrifter til behandling:

1. Der bør ses på organisationen.
2. Krav til lederne - uddannelse.
3. Krav til ny-optagelser.
4. Ritualer - sprogbrug.
5. Arbejdstider.
6. Samarbejde med korpseene.
7. Tilgang - hvervning.
8. PR - presse m.v.
9. Gildeaktiviteter - idékatalog.

Disse overskrifter var udgangspunkterne for diskussionen på LGR's møde i oktober lørdag aften. De første ting er allerede vedtaget, nemlig idémappe for gildeledelser - omtalt andet sted i **Impuls**.

Strukturudvalget vil nu arbejde videre med sagen, og LGR vil tage emnet op på næste LGR-møde.

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Verner Larsen, Ved Lindelund
287, 2650 Hvidovre 01 75 10 11

Landsgildekansler Ulla Jensen, Grønningen 32,
6230 Rødekre 04 66 24 69

Landsgildeskattmester Palle Wognsen,
Fuglebakken 248, 5210 Odense NV 09 16 04 49

Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9,
9900.Frederikshavn 08 42 77 08

Vicelandsgildekansler Else Gall, Rødtjørnen 24,
2791 Dragør 01 53 51 79

Vicelandsgildeskattmester Svend Erik Jensen,
Kaprifollevvej 12, 9380 Vestbjerg 08 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Ernst Sørensen, Røllikevej 10,
Hillerslev, 7700 Thisted 07 98 17 75

Midtjylland: Jørgen Pedersen, Føniksvej 6,
8270 Højbjerg 06 14 70 45

Syddjylland: Niels Rosenbom, Hallumvadvej 6,
6851 Janderup 05 25 85 28

Fyn: Kis Rasthøj, Elmegårdsvænget 9,
5250 Odense SV 09 96 10 85

Nord- og Nordvestsjælland: Johs. E. Sahlholt,
Højagervej 47, 2960 Rungsted Kyst 02 86 22 50

Storkøbenhavn & Bornholm: Hanne Vibe,
Klosterbakken 22, 3500 Værløse 02 48 17 18

Sydsjælland & Lolland - Falster: Grethe Jensen,
Priorgade 24, 1., 4200 Slagelse 03 52 59 35

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Erling Kremmer, Poppelvang 12, 2770 Kastrup
01 51 15 60

PUM:

Nordjylland: Johannes Nilausen, Hanehøjvej 10,
Box 69, 9520 Skørping 08 39 19 15

Midtjylland: Erik Øhrstrøm, Guldaxevej 36,
8800 Viborg 06 62 39 85

Syddjylland: Peter C. Christensen, Svinget 10,
6800 Varde 05 22 03 53

Fyn: Morten Lønfeldt, Tingagervej 9, 5750 Ringe
09 62 20 81

Nord- og Nordvestsjælland: Inge Søholm,
Sneppevej 24, 3390 Hundested 02 33 97 76

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15 st. tv., 2610 Rødovre 01 75 94 85

Sydsjælland og Lolland - Falster: Gert Rasmussen,
Wesselvej 28, 4700 Næstved 03 72 62 21

INTERNATIONAL SEKRETÆR:

Paulli Martin, Ejstrupbro 17, 8832 Skals
06 69 43 12

PIM:

Nordjylland: Vibeke Carstens, Chr. Rhuusvej 5,
9300 Sæby 08 46 11 72

Midtjylland: Merete Pedersen, Føniksvej 6,
8270 Højbjerg 06 14 70 45

Syddjylland: Margarete Kristensen, Thomas Kingos-
vej 4, 6100 Haderslev

Fyn: Svend Jørgensen, Abels Allé 25,
5250 Odense SV 09 17 27 54

Nord- og Nordvestsjælland: ????

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Monberg,
Ibsensvej 47, 2630 Tåstrup 02 99 68 41

Sydsjælland og Lolland - Falster: Åse Gunnar,
Strudsbergsvvej 24, 4200 Slagelse 03 52 46 47

RODBJERGÅRD:

Kaj Thygesen, Ballumvej 3
6000 Kolding 05 52 81 40

PROVINCIALJOURNALISTER

Nordjylland:
Tove Jacobsen, Fuglevænget 13
9000 Aalborg - tif 08 13 87 85

Midtjylland:
Birthe Winther, Bredgade 2,
8850 Bjerringbro, tif. 06 68 10 29

Syddjylland:
Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming, tif. 05 17 27 66

Fyn:
Lizzi Zander, Kløvervej 53,
5750 Ringe, tif. 09 62 19 68

Nord- og Nordvestsjælland:
John Pri, Linderupvej 3,
3600 Frederikssund, tif. 02 31 31 94

Storkøbenhavn og Bornholm:
Lillian Deleuran, Virumvej 138,
2830 Virum, tif. 02 85 10 52

Sydsjælland og Lolland-Falster:
Poul Erik Johansen, Skovmøllevej 3,
Myrup, 4700 Næstved, tif. 03 76 12 10

BENTE CHRISTENSEN

 BORGHESTERVÆNGET 3
 3600 FREDERIKSSUND

ØJEBLIKKET

Vi lever aldrig i øjeblikket!

Vi forgriber fremtiden - som om den venter for længe med at komme.

Vi erindrer fortiden - som om vi vil holde den tilbage.

Vi hænger ved tider, der ikke har nogen eksistens, mens vi tankeløst giver slip på det eneste der består - ØJEBLIKKET.

Hvorfor det?

Enten finder vi behag i det, og er kede af at se det svinde bort.

Eller det bedrøver os, og vi vender blikket bort.

Prøv at undersøge dine tanker - altid er de optaget af fortiden og fremtiden.

Øjeblikket er aldrig et mål; det fortidige og øjeblikkelige er midler vi bruger, men fremtiden alene er vort mål.

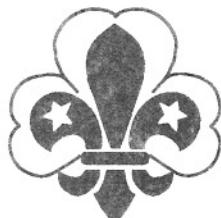
Vi lever altså aldrig, vi håber bare at gøre det. Vi lever altid for at blive lykkelige - det uundgåelige er, at vi aldrig bliver det.

Tænk på det. Lev i øjeblikket. Glæd andre og modtag selv glæde fra andre.

fra KFUM spejderne Knuden, Brøndby

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggersgade 1, 1460 København K., tlf. 01 32 27 33 og sendes til Samtlige gildeledelser. Tegninger i IMPULS må frit bruges i forbindelse med gildearbejdet herunder blade, løbesedler m.v. IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 03 83 45 23 - Telefax 03 83 55 22.